

Saksbehandler: Per Tanggaard

Referanser:

Saksdokumenter:

Dok.dato	Tittel	Dok.ID
07.05.2010	ANg. søknad om talerett på Kirkemøtet	50185
02.09.2010	KR_50_10_Vedlegg_2_soknad_fra_KA.pdf	53711

Søknad fra KA- Kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon om talerett i Kirkemøtet

Sammendrag

KA har i brev av 6. mai 2010 søkt om å få talerett på Kirkemøtet. I brevet gis en nærmere begrunnelse for hvorfor KA mener de bør gis slik talerett.

I saksorienteringen gjennomgås ordningene mht talerett og begrunnelsene for den praksis og de bestemmelser som er nedfelt i KMs forretningsorden og den utvikling som har vært de senere år.

Det drøftes på generelt grunnlag ulike sider hvilke kirkelige organer som evt bør ha tilgang til Kirkemøtets talerstol og på den bakgrunn vurderes søknaden fra KA om talerett på Kirkemøtet.

KA ivaretar viktige oppgaver i kirken, ikke minst når det gjelder arbeidsgiverrelaterte spørsmål. I saksorienteringen drøftes ulike momenter og om disse tilsier at KA bør få talerett på Kirkemøtet.

Ut fra en helhetsvurdering anbefales det ikke å innvilge KA generell talerett på Kirkemøtet. Kirkemøtets talerstol bør etter Kirkerådets mening primært være forbeholdt de personer som er valgt inn som medlemmer av Kirkemøtet, og en bør videreføre en restriktiv praksis mht å gi talerett til andre enn Kirkemøtets valgte medlemmer. Dette synes også å være best i overensstemmelse med de prinsipper som ligger til grunn for de siste endringer vedrørende kirkevalg og demokrati.

Sekretariatet mener det bør vurderes å begrense dagens regelverk, dvs å gi færre personer talerett. Dette bør vurderes i forbindelse med ny kirkeordning. Når det gjelder arbeidet med å utvikle en framtidig kirkeordning, hvor de kirkelige arbeidsgivernes synspunkter og kompetanse vil være viktig, vurderer sekretariatet at KA vil ha rik anledning til å delta på andre måter enn å inneha generell talerett på kirkemøtene.

Forslag til vedtak

1. Kirkerådet finner på det nåværende tidspunkt og ut fra en helhetsvurdering ikke å kunne innvilge søknaden fra Kirkens Arbeidsgiver- og interesseorganisasjon (KA) om talerett på Kirkemøtet.
2. Kirkerådet viser til den inngåtte samarbeidsavtalen mellom KA og KR som bør sikre at KAs brede kompetanse blir godt nok ivaretatt i forberedelsen av saksdokumenter som skal legges fram for Kirkemøtet.
3. Kirkemøtet orienteres om søknaden og Kirkerådets vedtak.

Saksorientering

Bakgrunn

KA har i brev av 6. mai 2010 søkt om å få talerett på Kirkemøtet. I brevet gis en nærmere begrunnelse for hvorfor KA mener de bør gis slik talerett. Brevet vedlegges.

KA peker på utviklingen som har skjedd innenfor arbeidsgiverrelaterte spørsmål og den rolle KA har som arbeidsgiver- og interesseorganisasjon for soknene med hjemmel i kirkeloven § 35. Videre nevner en de tette bånd som har vært mellom KA og KM/KR siden KA ble opprettet, og at tilsatte i KA også har vært brukt som sekretærer for kirkemøtekomiteene på 90-tallet.

KA peker på de lovpålagte oppgavene Kirkemøtet har som berører utøvelsen av fellesrådets ansvar/arbeidsgiveransvar lokalt, og søker om å få talerett, analogt med kirkeavdelingen i FAD, for å belyse de saker som behandles. KA mener også at det har skjedd en betydelig forvaltningsmessig utvikling i retning av at flere innvilges talerett og ser det som rimelig at også KA innvilges talerett.

I en tidligere søknad fra KA, som ble lagt frem som et notat til et fellesmøte mellom KA og KR på ledernivå, ønsket KA en ordning der ”en representant for KA får talerett på Kirkemøtet i saker som omhandler og/eller angår den lokale kirke (i særlig grad arbeidsgiverspørsmål)”.

Tidligere behandling av søknader om talerett

Spørsmålet om talerett for KA i Kirkemøtet har vært drøftet flere ganger i Kirkerådet ikke minst i tiden rundt opprettelsen av KA i 1990, men spørsmålet er ikke formelt behandlet de senere årene, selv om det har vært tatt opp i enkelte møter, bl.a. 1990, 1994 og 2003. Det vises bl.a. til KR sak 11/90 og Kirkerådets brev av 12.12.1994 om forholdet mellom KA og KM, som svar på brev fra KA 19.10.1994, notat til et fellesmøte KA/KR 1. april 2003.

KA skriver i sitt brev i 1994 at ”KA vil også anse det som naturlig at KA innvilges talerett på KM når spørsmål som berører kirken som arbeidsgiver behandles. KA er inneforstått med at dette må innvilges fra år til år og fra sak til sak.”

KRs direktør ga et foreløpig svar 12. desember 1994, men mente det var behov for en ny gjennomgang i forbindelse med at forslag til ny kirkelov ble framlagt. Det heter i brevet: ”Den funksjon som Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon vil få som følge av ny Lov om Den norske kirke, vil foranledige en fornyet vurdering av relasjonene mellom Kirkemøtet og Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon. Kirkerådet vil vurdere spørsmålet om status for Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon under Kirkemøtet i forbindelse med det videre arbeid med oppfølgingen av kirkeloven.”

Sekretariatet kan ikke se at Kirkemøtet etter dette har behandlet spørsmål om talerett for KA rolle i Kirkemøtet i forbindelse med endringene i kirkeloven.

Hvem har og bør ha talerett på Kirkemøtet?

Et sentralt tema i denne saken er hvilke organer og instanser som i dag har eller bør ha talerett på Kirkemøtet. Bestemmelser om dette er nedfelt i Kirkemøtets forretningsorden. Forretningsordenen har vært behandlet av Kirkemøtet en rekke ganger. Det er der nevnt flere typer talerett:

- *generell* talerett, evt. også med forslagsrett
- *begrenset* talerett, dvs talerett i saker som angår egen virksomhet.
- I tillegg kan møtet gi *talerett i enkeltsaker*, dvs at møtet kan gi andre personer talerett i enkeltsaker etter forslag fra dirigenten, jf KMs forretningsorden § 1-4.

Organer eller personer som har fått talerett er blitt utvidet siden opprettelsen av Kirkemøtet. I KMs forretningsorden som KM fastsatte på sitt første møte i 1984, var det kun en bestemmelse om at "Møtet kan innvilge talerett til personer som ikke er medlemmer av møtet, etter forslag fra dirigenten". (KM 7/84)

I 1985 ble de tre teologiske fakulteter invitert "til å oppnevne en fast representant hver til å ta del ved Kirkemøtet med tale- og forslagsrett." (KM 26/85).

KM 1985 behandlet også et forslag fra Norsk diakonihøgskole om representasjon på KM, men avviste det bl.a. med at det vil endre sammensetningen av KM som et folkevalgt organ, jf KM 27/85. I 1989 behandlet KR en søknad fra IKO om å gi instituttstyrer status som observatør med talerett i saker som berører undervisning, men avviste den med henvisning til KM 27/85.

I 1989 anbefalte KM at en representant for Den norske Sjømannsmisjon (nå Sjømannskirken – Norsk kirke i utlandet) gis talerett i plenum i saker som angår Sjømannsmisjonens virksomhet. (KM 21/89). Bakgrunnen for vedtaket var oppdraget som Sjømannsmisjonen hadde påtatt seg i forhold til nordmenn i utlandet på vegne av Den norske kirke.

I 1990 vedtok KM følgende tillegg: "Kirkerådets direktør og ekspedisjonssjefen i Kirkeavdelingen har talerett i møtet. Leder og generalsekretær i Mellomkirkelig Råd samt en representant fra Den norske Sjømannsmisjon har talerett i saker som angår rådets/organisasjonens virksomhet." (KM 18/90)

Tidligere måtte disse representantene gis talerett ved en særlig vurdering hvert år. Komiteen sier i sine merknader: "Å innføre dette som fast ordning, skulle ikke være problematisk verken ut fra prinsipiell eller praktisk synsvinkel."

I 1992 foretok KM i forbindelse med opprettelsen av Samisk kirkeråd, noen endringer i Forretningsordenen:

"Lederen av MKR og lederen av SKR tar del i Kirkemøtet med tale- og forslagsrett. KR's direktør, generalsekretæren i MKR, daglig leder av SKR og ekspedisjonssjefen i Kirkeavdelingen har talerett i møtet. En representant for Den norske Sjømannsmisjon/Norsk kirke i utlandet har talerett i saker som angår egen virksomhet." (KM 18/92)

I 1999 fikk ovennevnte bestemmelse et tillegg ved at også en representant for det døvekirkelige arbeidet fikk talerett i saker som angår egen virksomhet". (KM 8/99)

I 2002 behandlet KM ulike sider ved forretningsordenen bl.a. representasjon og møte- og talerett på KM for ulike "særgrupper", bl.a. knyttet til rollen til Ungdommens Kirkemøte i KM. UKM hadde fått innvilget talerett i KM fra 2001. Flertallet i komiteen foreslo også å gi UKM forslagsrett, noe KM vedtok. Flere i komiteen ønsket at representantene fra UKM skulle bli fullverdige medlemmer av KM, men valgte ikke å fremme forslag om det da, da det også ville kreve endring i kirkeloven.

Bestemmelsen fikk følgende ordlyd: ”Representanter fra kirkesamfunn som Den norske kirke har kirkefellesskap med, inviteres til å overvære Kirkemøtet, herunder komitémøtene. Kirkerådet avgjør, etter forslag fra MKR, hvilke kirker som skal inviteres det enkelte år. 4 representanter for Ungdommens kirkemøte inviteres til å delta på Kirkemøtet, herunder komitémøtene, med tale- og forslagsrett.” (KM 7/02). UKM fikk også rett til å melde saker til Kirkemøtet, jf § 2-1.

I saksframlegget til Kirkemøtet i 2001 foreslo KR å fjerne den spesielle taleretten for Sjømannsmisjonen og Døvekirken, men forslaget fikk ikke tilslutning.

I 2008 fremmet dirigenten under konstitueringa av Kirkemøtet, forslag om at ”representanter fra kirkesamfunn som Den norske kirke har kirkefellesskap med, gis talerett i plenum og møterett i komiteene. I dette møtet gjelder det representanter fra våre nordiske søsterkirker og Metodistkirken i Norge.” Kirkemøtet ga sin tilslutning til forslaget. (KMs konstituering)

Det har vært foretatt en del mindre endringer og presiseringer i forretningsordenen § 1-4, senest i 2007. Det ble da bestemt at når det gjelder deltakelse i komiteene for inviterte gjester og representanter for de nordiske folkekirker, jf § 1-6, vil det være møtet som gjør vedtak om dette etter forslag fra dirigenten.

Følgende møter nå tale- og/eller forslagsrett i hht § 1-4:

Med tale- og forslagsrett møter:

- 1 representant for hver av de tre teologiske fakultetene, oppnevnt av fakultetet selv
- 4 representanter for Ungdommens kirkemøte
- Avtroppende medlemmer av Kirkerådet som ikke er valgt på fritt grunnlag

Med talerett møter:

- Kirkerådets direktør
- Generalsekretærene i Mellomkirkelig råd og Samisk kirkeråd
- 1 representant fra kirkeavdelingen i Kultur- og kirke departementet [nå: FAD]

Med talerett i saker som angår egen virksomhet møter:

- 1 representant for Den norske Sjømannskirken/ Norsk kirke i utlandet
- 1 representant for Døvekirkenes fellestråd.

Møtet kan gi talerett i enkeltsaker til andre personer etter forslag fra dirigenten.

Tidligere fikk lederen for Den norske Sjømannskirken/Norsk kirke i utlandet og Døvekirken legge fram sine årsmeldinger for Kirkemøtet hvert år under orienteringssaker. Dette er nå endret slik at disse får anledning til å presentere virksomheten en gang i hver Kirkemøteperiode.

Begrunnelser for å gi organer talerett:

Det er riktig at antall andre representanter med tale- og eller forslagsrett har økt noe, men det har i første rekke medført at det er gitt tale- og forslagrett for Ungdommens kirkemøte (UKM). Dessuten er Sjømannskirken/Norsk kirke i utlandet og døvekirken gitt begrenset talerett. Det vil si at disse normalt gis talerett en gang i hver KM-periode i forbindelse med behandlingen av årsmeldingene.

Generelt sett kan en si at Kirkemøtet har ønsket å føre en restriktiv linje. Kirkerådet har flere ganger understreket at det er grunn til å være tilbakeholden med å gi talerett til personer som ikke er medlemmer av møtet. Det skal primært være de valgte medlemmene som skal ha tilgang til Kirkemøtes talerstol. Når kompetanse er lagt til et

bestemt organ, bør kompetansen utøves av organets medlemmer. Å utvide Kirkemøtet med representanter som ikke utgår fra det ordinære valgsystemet, kan bidra til å svekke tilliten til Kirkemøtet. De ordinære medlemmene av Kirkemøtet utgjør et tilstrekkelig grunnlag for beslutninger i Den norske kirkes øverste representative organ.

Videre vil en utvidelse også kunne svekke tilliten til saksbehandlingen forut for Kirkemøtets behandling, og som allerede nevnt, også kunne utløse krav fra andre om å bli representert.

At UKM er gitt både tale- og forslagsrett, kan oppfattes slik at de har fått en forholdsvis "bred" plass i Kirkemøtet, som er videre enn den som MKR og SKR har. Alle disse organene er oppnevnt av KM med hjemmel i kl § 24 femte ledd, der KM har fått myndighet til å oppnevne råd og utvalg til å ivareta oppgaver som hører inn under Kirkemøtet. Dette er organer som er en del av Den norske kirkes struktur og med et mandat på vegne av Kirkemøtet, slik også Sjømannskirken/Norsk kirke i utlandet og Døvekirken er å forstå. At UKM fikk forslagsrett skyldes nok Kirkemøtets ønske om å gi UKM en tydelig plass i KM og legge til rette for en demokratisk opplæring. Kirkerådet anbefalte i sitt framlegg at UKM ikke burde få forslagsrett, da "dette kan føre til at også andre "særgrupper" vil fremme krav om særlege representasjonsordningar på Kyrkjemøtet."

Kirkemøtet valgte altså å innvilge UKM både tale- og forslagsrett.

Nedenfor tas opp noen aktuelle sider mht andre organers plass og rolle i KM.

Deltakelse i Kirkemøtekomiteer

Det er ønskelig at ulike organer og grupper deltar på Kirkemøtet, men det er kun de med tale- og forslagsrett som fordeles på de faste komiteene, jf § 5-1. Komiteene kan videre innkalle sakkyndige personer til sine møter, og kan også innhente uttalelser, jf § 5-4.

Utviklingen og praksis på dette feltet har vært noe forskjellig, både over tid, men også i de enkelte komiteene. Inviterte gjester fra våre nordiske folkekirker og kirkesamfunn Den norske kirke har avtale med, har kunnet delta i komiteene og hatt en form for observatørstatus. Denne muligheten er i liten grad brukt de senere år. Enkelte komiteer har ønsket at for eksempel kirkeavdelingen i departementet er permanent til stede i komiteen for å svare på spørsmål og stå til disposisjon for komiteen i aktuelle saker. Det har også vært spørsmål om stiftsdirektørene burde kunne være til stede i komiteene.

Kirkerådet anser det viktig at komiteene benytter seg av muligheten til å innkalle sakkyndige personer for å svare på spørsmål, oppklare ting eller redegjøre for aktuelle problemstillinger. KA har i flere sammenhenger vært innkalt til ulike komiteer, bl.a. saker i tilknytning til tjenesteordninger og kirkens økonomi. Videre har det ofte vært slik at organer, organisasjoner og grupper har bedt om å få legge fram synspunkter for en komité, og i flere sammenhenger har komiteene funnet det ønskelig. KA har på dette området spilt en aktiv rolle. Denne praksis mener vi har fungert godt og bør fortsette.

Samtidig bør nok hovedregelen være, at disse organer og organisasjoner, i første rekke bør involveres i Kirkerådets saksforberedelse.

Samarbeid med organer før og under KM

Saker som behandles på Kirkemøtet, har vært gjenstand for en omfattende saksbehandling, og mange av sakene har vært ute på høring. I flere sammenhenger inviteres også berørte organer til å bli med i en arbeidsgruppe, delta på konsultasjoner, møter osv. Dette vil normalt være den muligheten ulike grupper og organer i Den norske kirke har for å komme med innspill og kommentarer i en sak og til de forslag som er foreslått fremmet. Både bispedømmerådene, biskopene, de teologiske fakultetene, kirkelige arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner, kirkelige utdanningsinstitusjoner m.v har både formelt en slik rolle som høringsinstans, samtidig som Kirkerådet ser verdien av at sakene blir så godt opplyst som mulig, før KM fatter vedtak. KA har på dette feltet vært en viktig bidragsyter, både som høringsinstans, men også som aktør i arbeidsgrupper, konsultasjoner osv.

Det er også mulig for slike organer og grupper å drive lobbyvirksomhet før og under Kirkemøtet. Dette tilsvarer langt på vei den praksis som er på Stortinget, der det kun er de folkevalgte representantene som har talerett, men stortingskomiteene kan invitere grupper til å komme med innspill, merknader og forslag, og dessuten kan ulike grupper drive lobbyvirksomhet overfor stortingsrepresentantene. Dette er en praksis som også vil skje og bør skje i kirken, både lokalt og også når det gjelder Kirkemøtet.

Den valgte politiske ledelse og den administrative ledelse i KA og Kirkerådet har dessuten faste halvårlige møter. Her utveksles informasjon, aktuelle spørsmål om samarbeid og oppgavefordeling drøftes m.v. Det er i tillegg en rekke møter på lederplan med direktørene og andre i administrasjonene, foruten mer "tilfeldige" møter knyttet til aktuelle saker. Dette oppleves vi som viktige og nyttige kontaktpunkter.

Hvem bør ha tilgang til KMs talerstol

Kirkerådet og Kirkemøtet har i flere sammenhenger drøftet hvem som bør ha eller få talerett på KM, og flere søknader er blitt avvist, noe som synes å ha skapt presidens for andre som kunne vurdere å søke, men som ikke har gjort det. Det har vært ført en restriktiv praksis, og de som har fått innvilget talerett, har vært tilbakeholdne med å bruke den, og da som oftest for å komme med saksopplysninger om en eller flere sider ved den aktuelle saken som er til behandling i plenum. Det er svært få eksempler på misbruk. I noen tilfeller har også dirigentskapet utfordret personer med talerett til å informere om en sak eller konsekvensene av et forslag. Det har nok også forekommet at en person er gitt talerett av dirigentskapet uten at vedkommende selv har bedt om det. Slike tilfeller vil alltid kunne oppstå i en plenumsdebatt, men normalt vil slik informasjon bli lagt fram i den komiteen som behandler saken, og så vil det være opp til komiteen å vurdere om opplysningene bør reflekteres inn i komiteens merknader og forslag til vedtak.

Møtet kan gi talerett i enkeltsaker til andre personer

KMs forretningsorden åpner for at møtet kan gi talerett i enkeltsaker til andre personer etter forslag fra dirigenten.

KA har også i svært liten grad benyttet denne muligheten. Så vidt vi kan se har KAs leder eller direktør til nå ikke bedt om talerett i en sak.

KR legger til grunn at den praksis som hittil har vært ført ved at de som er gitt talerett bare benytter den når dette anses ønskelig, tjenlig eller nødvendig, bør videreføres. Dette har ikke avstedkommet kritikk eller usaklig utnyttelse av ordningen.

KAs rolle i Den norske kirke og i KM

Kirkemøtet er det øverste representative organ for Den norske kirke, valgt gjennom demokratiske prosesser. Kirkemøtet er valgt av kirkens medlemmer enten gjennom direkte eller indirekte valg til bispedømmerådene, som utgjør Kirkemøtet.

En av de viktigste grunner for ikke å gi KA talerett på KM har vært at dette høyst sannsynlig ville medføre nye søknader bl.a. fra de kirkelige arbeidstakerorganisasjonene. Kirkemøtet er ikke et organ der noen kan kreve medbestemmelse, men har en sammensetning som bygger på samarbeidet mellom prestetjenesten og de kirkelige rådene, jf Embete og råd. Når KM også består av lek kirkelig tilsatte, er det ikke ut fra regelverket om medbestemmelse, men at de tilsatte sitter inne med kompetanse og erfaringer som anses viktige når bispedømmerådene og kirkemøtet skal legge til rette for alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv i menighetene.

Videre består KM i dag av medlemmene av bispedømmerådene som ivaretar viktige arbeidsgiveroppgaver, bl.a. tilsetting av menighetsprester. Det kan derfor lett føre til den slutning at KM derfor særlig vil ivareta arbeidsgiverinteresser for prestene, mens de øvrige tilsatte, som utgjør et langt større antall, og som har KA og de kirkelige fellesrådene som arbeidsgiverorganisasjon, ikke på samme måte er representert på KM og heller ikke har talerett på KM, selv om en del kirkeverger er valgt inn i Kirkemøtet.

I forbindelse med Kirkevalget 2009 ble sammensetningen av KM endret ved at antall leke medlemmer ble økt, noe som forrykket styrkeforholdet mellom leke medlemmer og embete og mellom lek medlemmer og kirkelig tilsatte. Dette skal utredes nærmere, men vil etter sekretariatets mening heller ikke sies å ha betydning for om KA skal innvilges talerett eller ikke. I den prøve- og overgangsfasen man nå befinner seg i, kan det snarere være naturlig at en ikke utvider antall personer som får talerett eller foretar midlertidige endringer som vil kunne bli endret i neste omgang når den framtidige kirkeordningen skal utformes og vedtas. Hvilken plass KA eventuelt vil få i en ny kirkeordning, hvem og hvor kirkens arbeidsgiverorganisasjon vil ligge, er det ikke mulig å si noe om i dag.

KA var tidligere Kirkens (Den norske kirkes) arbeidsgiver- og interesseorganisasjon, men har nå status som en kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon. Selv om dette i prinsippet kan utgjøre et problem, vurderer sekretariatet ikke at dette i dagens situasjon å medføre reelle vanskeligheter.

Et av de momenter som KA fremhever i ulike sammenhenger, er at KA representerer de lokalkirkelige organene. Det er riktig i en viss forstand, men også KM utgår prinsipielt

fra menigheten og representerer lokalkirken. Kirkemøtet har både i teologisk og rettslig forstand et grunnlag for myndighet og autoritet nedenfra. Det er således ingen grunn til å "forsøke å bedre den lokalkirkelige representativiteten nedenfra" gjennom å gi KA formell plass i Kirkemøtet.

KR er enig i det KA skriver i sin søknad at "KAs virksomhet representerer i dag et vidt spekter av oppgaver som arbeidsgiver- og interesseorganisasjon for soknene med hjemmel i kirkeloven § 35", men dette medfører ikke at KA bør få talerett. Videre, når det heter at en rekke av de vedtak Kirkemøtet fatter berører utøvelsen av fellesrådets ansvar/arbeidsgiveransvaret lokalt, er Kirkerådet klar over det. Derfor er det etablert ordninger med møter, konsultasjoner, høringsrunder, arbeidsgrupper osv, slik at KA kan legge fram sine synspunkter og belyse de saker som skal behandles. Den norske kirke trenger den spesialkompetanse KA har bl.a. innen arbeidsgiverrelaterte spørsmål.

Kirkerådet kan ikke se at dagens ordninger, samarbeidsavtaler og praksis, skulle tilsi at KA i tillegg bør få innvilget talerett på Kirkemøtet. At en representant fra kirkeavdelingen i FAD er innvilget talerett, skyldes verken kompetanse mht. arbeidsgiverspørsmål eller kirkelig organisering, men det forhold at departementet/Kongen i statsråd i dagens kirkeordning representerer det øverste kirkestyre, og som har delegert viktigste sider av sin myndighet til Kirkemøtet.

Til en viss grad kan dette sammenlignes med forholdet mellom stortinget og statsrådene, men å gi Kommunenes Sentralforbund (KS) talerett i stortinget, ville være lite aktuelt. Kirkerådet prøver på best mulig måte å involvere kirkeavdelingen i saksforberedelsen, slik at de vedtak Kirkerådet anbefaler Kirkemøtet å fatte, ligger innenfor den myndigheten KM har, og at de synspunkter FAD har om tolkning av lover osv, blir reflektert inn før saken legges frem for Kirkemøtet.

Oppsummering

Ut fra en helhetsvurdering og de momenter som her nevnt ovenfor, anser Kirkerådet at det ikke er aktuelt og heller ikke ønskelig å innvilge KA generell talerett på Kirkemøtet.

Det pågående arbeidet med endringer i relasjon mellom stat og kirke, kirkens organisering og KAs rolle i den framtidige kirkeordningen, tilsier at det neppe vil være riktig å utvide antall personer med talerett på Kirkemøtet i denne perioden.

Kirkerådet mener det er generell grunn til å understreke at Kirkemøtet bør være tilbakeholden med å gi talerett til personer som ikke er medlemmer av møtet. Det skal primært være de valgte medlemmene som bør ha tilgang til Kirkemøtes talerstol.

Dette tilsier etter Kirkerådets mening, at Kirkemøtet heller bør vurdere å begrense taleretten. Dette gjelder kanskje i første rekke Døvekirken. En representant for døvemenighetene er nå valgt inn i Oslo bispedømmeråd, og Døvekirken er således representert i Kirkemøtet. (KM 8/99).

Men det vil ofte være enklere å gi organer talerett i saker som angår egen virksomhet, når organet ivaretar avgrensede oppgaver for Den norske kirke, enn organer som langt på vei er engasjert i mange av de oppgaver som KM er satt til å ivareta.

I Kirkemøtets saksdokument til sak 7/01 var spørsmålet om talerett i plenum og komiteer for organisasjoner og personer drøftet. Kirkerådet foreslo da at talerett til representanter fra kirker Dnk har kirkefelleskap med, representanter for UKM, organisasjoner Dnk har nært samarbeid med og andre personer som ikke er medlemmer av møtet, burde reguleres felles gjennom bestemmelsen om at Kirkemøtet ”kan innvilge talerett til personer som ikke er medlemmer av møtet, etter forslag fra dirigenten.”

Kirkerådet mente også en burde vurdere om denne bestemmelsen ville dekke det behovet en har for å hjemle talerett i plenum til Sjømannskirken/Norsk kirke i utlandet og det døvekirkelige arbeidet.

KA er en viktig aktør i utviklingen av Den norske kirke med bred kompetanse på ulike sider som gjelder lokalkirkens liv, kirkelig organisering, samarbeid innad i kirken foruten spesialkompetanse innenfor arbeidsgiverrelaterte spørsmål. Dette er en kompetanse som Den norske kirke trenger, men heller ikke det tilsier at KA må gis talerett på KM.

Videre saksbehandling

Dersom KR ikke innvilger søknaden, bør KM orienteres om KR's vedtak.

Dersom Kirkerådet innvilger søknaden fra KA legges søknaden frem for KM til realitetsbehandling.